

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 12. Viri à ciborum luxu abstinentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

uitijs; olusculum caponibus; symposijs sitim; conuiujs centum ferculorum, panem mendicando obtentum prætulērunt. Lycurgus, ciuibus quibusdam interrogātibus, quo modo liceret hostium insultum effugere? Si, inquit, pauperes fueritis; non facile potest elabi, qui sarcinis & impedimentis retardatur. Cui ergo nec ære locus, nec crapula stomachus grauis est, is longè facilius infernū hostem fugiet persequentem, longè expeditiūs, per huius vitæ stadia, curret ad æternę salutis brauium.

§. XII.

Viri à ciborum luxu abstinentes.

Hinc Pauli, hinc Antonij, hinc Macarij, hinc Paphnutij, hinc Frontonij, Pachomij, Venantij, hinc jeiunijs exenterati lignei illi & ossei Hilariones, Serapiones, Spiridiones. B. Fulgentius Ruspensis Episcopus sic vivebat, *ut inedia magnitudo siccata corporis cutem fatiscere diuersis ulceribus cogeret, ac superducta (quam dicunt) impetigine delicati corporis pulchritudo fœdaretur.* De qua seueritate cū nec æger remitteret, Scimus omnes, *aiebat, ex epulis vitam solere seruari, non sanitatem posse cōferri. Nam ut sanetur infirmitas, si explenda videtur gula cupiditas; quare infir-*
man-

Sur. 1. Ianuar. in vita eius. c. 6.

manantur etiam illi, qui conuiujs lautioribus quotidie saginantur? Enimuero abstinentia hæc vires extemplo recuperauit. De S. Edmundo Cantuariensi Archiepiscopo legimus, à prima pueritia ab omnibus quidem rebus creatis eum, quantum per vires licebat, præcipuè verò à sermone, somno, cibo, potu abstinuisse. Solo panè & aqua, sextis ferijs, contentus fuit. Interdum solum panem edens, nullum omnino potum admisit. Vnde id consecutum est, ut nonnunquam labia eius scissa viderentur, ut solet arida tellus humorem sitiens. Desluebant, à capite, barba & pili, medicis eius rei causam dicentibus, quòd corpus eius humoribus destitutum esset. Cibis vescabatur vilioribus. Quòd si adessent delicata fercula & potus lautior, minùs ijs utebatur. Nolebat, ut sua causa, quisquam ex ipso perquireret, quibus in prandio vesci vellet? Et, si appositas escas quispiam commendasset, gustare eas nolebat, quòd opiperas esse, inde conyiceret. Rarissimè, in die, bis edebat, idq; non nisi honesta ratione suadente. Ipsi Imperatores Iustinianus à Procopio; Theodosius junior à Socrate; Carolus Magnus à Cranzio, & Andrea Brunnero nostro, de abstinentiæ cultu admirabiliter commendantur; tantò utiq; magistri præstantiores, quia penuriam pati

Sur. 163
 Nou. in
 vita eius
 c. 14.

Procop.
 l. i. Socr.
 crat. lib.
 7. c. 22.
 & Baron?
 An. 415.
 Albert.
 Cranz.
 lib. 2.

Saxoniz. maluerunt, cum omnibus rebus abunda-
c. 8. & l. 4. rent.

Annal
Boiorū.
An. Brun

§. XIII.

*Fœmina lautiorum ciborum abstin-
tiam docentes.*

D. Hie-
ron. ad
Marcel-
lam. c. 15.

Quin neque fœminæ defunt, quæ victus
Parfimoniâ epularum delitijs prætulērūt.
De Afella virgine, sic scribit Hieronymus:
*Cum per omnem annum jugi jeiunio pascetur,
biduo triduoq; sic permanens, tum verò, in Qua-
dragesima, nauigij sui vela tendebat, omnes penè
hebdomadas, vultu letante, coniungens. Et quod
impossibile forsitan est hominibus ad credendum,
Deo autem præstante possibile est, ita ad quin-
quagenariam peruenit ætatem, ut non doleat
stomachus, non viscerum cruciaretur injuria,
non sicca humus, in qua cubabat, jacentia mem-
bra conficeret; non sacco asperata cutis furore
situmq; contraheret, sed, sano corpore, anima sa-
nior, solitudinem putaret delitias, & in vrbe
turbida eremum inueniret monachorum. In-
genibus durities camelorum, præ orandi fre-
quentia, occalluisse reperta est. Huic, merito
suo, annumeranda est Genouefa virgo Pari-
siensis, quæ, Bonfinio teste, à quinto decimo
ætatis suæ anno, vsque ad quinquagesimum
hordeaceo tantum pane & fabis contenta,*
bis

Bonfin. l.
5. hist.
Decad. 1,